

«LLIGAM», Grup de Teatre

INFORMA

EL 23 D'OCTUBRE, després de moltes dificultats administratives, el nostre grup va representar «El retaul del flautista» a Banyoles, amb motiu de la Festa Major. Experiència important (estrena de l'obra a la província de Girona, davant d'una part de públic entesa en teatre) amb resultat força satisfactori.

EL 7 DE NOVEMBRE, hem de representar la mateixa obra per novena i darrera vegada, a La Garriga. A causa de l'èxit que la mateixa obra té a Barcelona, ens la demanen a d'altres llocs, però creiem que ja no l'hem de representar més.

DES DE PRIMERS D'OCTUBRE una part del grup està assajant «Tres farses russes», d'Anton Txekhov. Es volia estrenar a finals de novembre, però encara no serà possible. Segurament s'estrenarà el dia 5 de Desembre.

DURANT EL NOVEMBRE I EL DESEMBRE la resta del grup es dedicarà a preparar una segona «Vetllada de Nadal», seguint la línia seriosa però popular de l'any passat, amb força coses i idees noves. És possible que, a més d'això, hi hagi un muntatge de tipus «experimental».

PELS PRIMERS MESOS DE 1972 hi ha previst fer un espectacle infantil. Tres noies del grup ja hi estan treballant. Sembla que constarà de dues parts. En la primera es representarà una obreta titulada: «El que fa el vell de casa sempre està bé». La segona part encara no està prou pensada.

DURANT AQUEST MES DE NOVEMBRE esperem repartir a totes les famílies de Bigues, Lligà i Santa Eulàlia el primer «FULL INFORMATIU», que explicarà més àmpliament les nostres activitats i projectes.

Moviment Infantil

Com molts ja sabeu, aquests últims diumenges s'han organitzat una sèrie d'activitats per als infants. Varen començar un grup de pares fent cinema infantil, jocs, inaugurant un camp de bàsquet, etc. Un grup de set joves, també hem vist la importància que té fer disfrutar als infants i alhora intentar educar-los, i ens hem posat a treballar. Vàrem començar fent una xocolatada el dia 14 d'octubre, convidant-hi a tots els nens i nenes de 7 a 12 anys, a la qual hi assistiren 60 infants. Hem vist que podríem treballar més seriosament, distribuint tots aquests infants per edats, i hem fet dos grups:

- 1) Per a infants de 7 a 9 anys
- 2) Per a infants de 10 a 12 anys.

Aquests dos grups ens vàrem trobar el pasat diumenge, dia 31. Els més petits, varen fer un joc de pista, i els altres, una castanyada. Els grups eren força nombrosos i es va disfrutar.

Aquests dos grups, ens trobarem dos diumenges cada mes, i els restants diumenges hi haurà cinema infan-

til o una altra activitat que organitzaran els pares.

Així, entre joves i pares, tindrem cura que no hi hagi cap diumenge en què els infants no sàpiguen què fer i puguin divertir-se.

Per altra banda, hi ha el grup d'adolescents (de 13 - 14 - 15 anys) que, de moment, es trobaran un cop al mes per a fer excursions. La primera es va fer a Vidrà, el dilluns, dia 1. En aquestes excursions hi sou convidats tots el nois i noies d'aquesta edat.

Seria bo que tots els pares valorésiu aquest treball. Una manera de fer-ho és procurant que hi assisteixin els vostres fills, si és que encara no ho fan. Nosaltres pretenem que això us sigui una ajuda.

Josefina Danti

Des del meu portal

No facis el pallaso...!

«Sembles un pallaso!», sentim dir molt sovint a les criatures quan s'avaloten i fan entremaliadures. Però, si abans d'obrir la boca penséssim una miqueta el que anem a dir, moltes vegades ens mossegariem la llengua. ¿Per què hem de dir «semples un pallaso», en forma despectiva? Darrera el mascarot d'amples llavis i nas de patata, s'hi amaga un dels herois oblidats per la societat. Un home capaç de sacrificar la seva personalitat i oferir la seva vida a les criatures. Un home que al camerí s'ha deixat el carnet d'indentitat, i a l'escenari és només el «tímid», el «savi» o el «tonto». Un home que estima tant els nens perquè, en el fons, ell és un nen. Té el cor jove i l'edat no compta; l'edat ha quedat amb el carnet al vestuari. Només quan s'enfundi un altre cop l'americana i el carnet descansi sobre el seu cos, li recordarà com una sentència inapel·lable: «Ja et fas gran..., ja et fas vell...», i recordarà amb tristesa la seva època d'infant, en la qual esperava amb delit els dies de la festa major per tal de veure actuar els pallasos del «Gran Circ» que acampava a la plaça del seu poble.

El pallaso és per naturalesa un home sensible. Que s'ofen de seguida i també de seguida li passa. Un home que agraeix moltíssim els petits detalls, els copets a l'espatlla o la paraula amable i oportuna. Un home valeros, no valent, i potser una mica tímid. Senzill i respectuós, es desvia per ser amable. En molts casos, és un home cansat de la seva feina, però incapaç de deixar-la perquè va dirigida als infants, i els infants són la seva vida, car ell, al cap i a la fi, és també un infant. Un infant que riu i que plora. Perquè els pallasos, amics meus, també ploren!, i tenen sentiments. I quan deixen l'escenari i es posen l'americana, són ja molt lluny del «tímid», del «savi» o del «tonto». I en el carnet d'indentitat d'aquell home que segueix la caravana perdent-se en el camí de la il·lusió, resta escrit: professió: artista.

Joaquim Brustenga-Etxauri

La Veru del Poble

EL RESSÒ D'UNA TROBADA

Fa uns dies va celebrar-se en el Casal Parroquial del nostre poble una reunió entre alguns dels representants de la «Junta Municipal d'Ensenyament» i els pares de La Sagrera que tenen infants que estudien cinquè curs d'E.G.B. o sisè, setè i vuitè d'Ensenyança Primària.

El motiu de la reunió era aclarir alguns malentesos que s'havien produït amb el trasllat d'aquests infants a les escoles del Rieral, per aconseguir una millor graduació. No sé si és freqüent fer aquests tipus de trobades, però el que sí puc assegurar és que va ser molt interessant, perquè el difícil és aconseguir que els assistents prenguin part en el diàleg i aquesta vegada va haver-hi diàlegs, monòlegs i fins discursos i tot.

Una gran majoria dels que més varen parlar estava d'acord en una cosa, que era una despesa innecessària i no es podia mantenir. Hom es pregunta: I l'aspecte pedagògic? Ah, això ja són figures d'un altre paner.

Un dels que coneixia bé el tema, va exposar els avantatges i els inconvenients de tot això, i alguns dels pares, aquests en veu baixa, diuen que el més important és el bé dels fills, i discutir les miserables pessetes que això podia costar, era pensar amb els peus.

Algú havia fet números i va insistir que 30 criatures a 300 ptes. mensuals que val el viatge, eren prop de 100.000 ptes. cremades en benzina anant amunt i avall al cap de l'any. Les matemàtiques no fallen, i mirat des d'aquest angle fred dels números, és una trista realitat.

Però algú de vosaltres ha fet números calculant els diners que surten del poble en els tres dies de la Festa Major, i malgrat això afortunadament seguim fent Festa Major.

Heu fet números de les pessetes que es cremen en els concursos de tir al plat? I per sort encara se'n fan més cada vegada.

Heu calculat quan costa al poble l'equip de futbol? I gràcies a l'entusiasme d'uns i a les «peles» dels altres cada vegada augmenta més l'afició.

Així podríem anar comentant altres fets i arribaríem a la conclusió que molts pares no fan números quan es tracta de segons què, i busquen pèls i més pèls en altres ocasions.

Resumint, tot dependrà de l'escala de valors de cada pare o cada família, però jo seguiré opinant que l'educació dels fills està per damunt de les discussions i pasatemps, i benaurat el dia en què els pares perdrem la migrada mentalitat de «dalt» i «baix».

Josep Valls